

[Ole Bjørn Kraft.]

Forberedelsen, og Begyndelsen af en ny, nemlig Handlingen, og han udtaler Haabet om, at saaledes som Arbejdet i 1935 blev paabegyndt i Enighed, saaledes skal det ogsaa blive fortsat i Enighed. Mit Parti deler dette Ønske.

Da den første Lov om Civilbefolkningens Beskyttelse mod Luftangreb blev vedtaget, var det ikke uden en vis Betænkelighed, at Det konservative Folkeparti afstod fra at stille Ændringsforslag, men vi lagde stor Vægt paa, at Loven kunde blive vedtaget hurtigt, og vi lagde endnu større Vægt paa, at der ikke skulde opstaa politiske Stridigheder om en Lov af denne Karakter — det er jo et Spørgsmaal, der er lidet egnet dertil, og desto mere egnet til at samle alle Kræfter. Men der har rigtignok i den Periode, der er forløbet siden 1935, været Tidspunkter, hvor vi har været ved at fortryde, at vi indtog denne Holdning. Det har forekommet os, at det Arbejde, der skulde gøres, skred alt for langsomt frem, og der har været Tider, hvor vi begyndte at tvivle paa, at der overhovedet vilde komme noget ud af det hele. Derved blev vi naturligvis ængstelige ved det Medansvar, vi havde paataget os, og det skal ikke være nogen Hemmelighed, at der har været Tidspunkter, hvor vi alvorligt overvejede, om vi fortsat kunde undlade at rejse Spørgsmaalet her i Salen. Naturligvis har der været store Vanskeligheder at overvinde, da det var et helt nyt Omraade, som blev inddraget under Lovgivningen, og Indenrigsministeren maatte derfor kunne forlange en rimelig Tid til at overskue Problemerne og kræve Foranstaltningerne iværksat; men det er altsaa vor Opfattelse, at det har taget for lang Tid. Hvis man ser paa Udviklingen i andre Lande, har man ogsaa Beviser for, at det kan gøres hurtigere. Baade i Norge og Sverige var man bagefter os i Starten. Det var os, som begyndte med at overveje disse Ting, vi var de første, som fik vedtaget en Lov, men derefter gled vi ind i Overvejelsernes Periode. I Norge og Sverige afsluttede man Overvejelserne langt hurtigere; i Løbet af et Aar eller to lykkedes det i Norge ikke blot at faa en Lov vedtaget, men ogsaa at faa de nødvendige Organisationer oprettet og at faa, hvilket ogsaa er nødvendigt, de nødvendige Bevillinger givet til Igangsættelse af Øvelser og Anskaffelse af de nødvendige Apparater — og paa nøjagtig samme Maade er det gaaet i Sverige. Begge disse Lande er nu foran os, baade i Organisation og med Hensyn til Bevillinger. Det var derfor ikke unaturligt, at Over-

vejelser af den Karakter maatte rejse sig hos os, naar vi saa, hvor langsomt det gik her, og hvor usikkert det hele syntes at tegne sig. Men jeg skal i øvrigt ikke opholde mig længere derved — hvem tæller vel de tabte Slag paa Sejrens Dag? Og baade for Indenrigsministeren og for alle andre, der er interesserede i denne Sag, kan Forelæggelsen af dette Lovforslag blive om ikke en Sejrens Dag, saa dog et afgørende Skridt mod Løsningen af de Opgaver til Civilbefolkningens Beskyttelse mod Følgerne af Luftangreb, som baade Ministeren og de Partier, der staar bag den gældende Lov, ønsker det.

Jeg kan derfor ogsaa sige, at vi er enige i Lovforslagets Formaal, vi slutter os til de Principper, som det hviler paa, og vi har Haab om, at hvis Lovens Bestemmelser bliver fuldt udnyttet og aktivt og handlekraftigt anvendt og udviklet, vil det være muligt at naa det Resultat, vi alle ønsker.

Der er naturligvis i Lovforslaget Enkeltheder, vi kan ønske drøftet, og vi kan maaske ogsaa ønske indført visse Ændringer til yderligere Fastlæggelse af Lovforslagets Bestræbelser, men vi kan give principiel Tilslutning til Lovforslaget og tilsige det en baade hurtig og velvillig Behandling med det Formaal, at det, som ogsaa den ærede socialdemokratiske Ordfører udtalte Haab om, kan blive vedtaget i indeværende Samling og vedtaget i Enighed, saaledes som den første Lov blev det.

Det er jo i sine Hovedtræk en Bemyndigelseslov, men den indeholder dog ogsaa en Række positive Bestemmelser, hvor det ikke blot drejer sig om, at det og det kan gøres, men at de og de Regler er fastlagt. Disse Bestemmelser findes i Lovforslagets §§ 7, 8, 9, 11 og 13. Saaledes fastsætter § 7, at Borgerne vil være pligtige at rette sig efter de Paabud, som af Myndighederne maatte blive givet med Henblik paa Øvelser vedrørende Beskyttelsesforanstaltninger. Den Bestemmelse kan vi fuldt ud tiltræde; det er klart, at det hidtil har været overmaade vanskeligt at gennemføre f. Eks. de nødvendige Mørklægningsøvelser, naar det hele beroede paa, om Borgerne nu var velvillige over for saadanne Foranstaltninger, var i Humør til at være med til dem eller ikke. Blot ganske faa Undtagelser kunde i Virkeligheden gøre hele Øvelsen illusorisk. Det er derfor rigtigt, og vi billiger, at der fastsættes dette Paabud.

Vi har i og for sig heller ikke noget imod den næste Sætning i Paragraffen, hvorved det fastslaas, at Borgerne er plig-